

NÅSVARGEN

Organ för nåsvargar, varginnor och vargungar
samt diverse annat folk

N:o 1	Utkommer eventuellt	Redaktion { Elis Heimgård Thorbjörn Nilsson. Ingemar Berglund	Pris 50 öre	Årgång 1	1943 3—4 juli
-------	------------------------	--	-------------	----------	------------------

Anmälare.

Nås Röda-korskrets' sommarfest går nu av stapeln. Nåsvargen, som härmed utkommer med sitt första (och kanske sista) nummer, är denna sommarfests speciella organ.

Vi ha beställt två dagars högsommar. Luften skall dalira av värme, Svansbergets djupblå silhuett avteckna sig mot himlens lika blå men ljusare ton, och svalorna flyga så högt, att Du knappast ser dem. Din penningpung skall vara stinn. Med tålmod skall Du ställa Dig i den långa kön, som ringlar fram till tombolan, med glupskhet skall Du kasta Dig över de tyvärr kupongbelagda smörgåsarna. Du skall med frenesi "fiska" och "peka rätt" och med glädje och lust tråda dansen. Ty vi behöver pengar. Vårt mål är nämligen att sätta i gång med "Hemsystemverksamhet" här i Nås. Denna verksamhet innebär, att vi här i orten skulle få en "Hemsystem", vilken vid sjukdomsfall skulle kunna övertaga hemmets skötsel eller vara husmodern behjälplig i hennes arbete. Vi tro att det för Nås skulle vara av mycket stor betydelse, om denna tanke kunde realiseras och vi önska därför, att alla och envar gör sitt bästa för den goda sakens skull.

För Nås Röda-korskrets

B. SILFWERSVÄRD

Ordf.

Du stormiga liv.

Av B. Silfwersvärd.

*Du stormiga liv, o Du lyckliga liv,
som brinner och falnar och dör
och hinner att ge utav strider och kiv
långt mer än av glädje Du strör.*

*Men står jag en gång inför himmelens port,
och blickar tillbaks på den vandring jag gjort,
då tackar jag livet för striderna,
för de svåra och lyckliga tiderna.*

En misslyckad "Röda Kors-gärning."

Den Heliga Staden är en mycket torr och vattenfattig stad. Där finns till exempel inte en enda plaskdamm och inte en gräsmatta, ty man behöver det lilla vatten man kan få, till mycket nödvändigare saker. Och stadens vatten kommer medelst en vattenledning från dammar, byggda av ingen mindre än H. Mit kung Salomo själv. Förmodligen ha de reparerats åtskilliga gånger sedan Salomos tid, men det är ändå samma dammar.

Det är sparsamt med vatten i hela landet, och ofta komma fellah- eller beduinkvinnor in till stan och be att få köpa vatten, och än oftare tugga de. En gång kom en beduinkvinna med tatuerat ansikte till vår port och bad att få vatten i en plåtdunk, som hon bar på huvudet. Jag tyckte, att hon såg ut att mycket väl behöva en tvättning, och därför lät jag henne få sin plåtdunk fylld med vatten. Medan min jungfru gick in för att fylla dunken, tittade jag på beduinkvinnans lilla barn, vilket hon hade hängande på den ena höften. Det var en liten flicka, som såg ut att vara tio eller tolv månader gammal. Den lillas ögon voro starkt inflammerade och mycket variga, och en stor hop av flugor spatserade omkring i hennes ansikte, utan att modern ens försökte jaga bort dem. Jag fick för mig, att jag skulle lära den här kvinnan litet västerländsk hygien, och med min arabiska jungfru som tolk, började jag förklara för beduinkvinnan, att hon skulle hålla barnets ögon fria från flugor, ty annars kunde de aldrig bli läkta. Men kvinnan ryckte på axlarna och svarade med muselmanens blinda fatalism:

»Har Allah sänt flugorna, så tar han nog bort dem, då det passar honom!»

Jag sade henne då, att Allah också hade givit oss en hjärna, och att denna hjärna borde innehålla litet förstånd, och detta förstånd vore det säkert Allahs vilja, att vi skulle begagna. Men hon svarade sitt oföränderliga »det kommer från Allah!» Då frågade jag henne, om hon ville ha medicin åt sitt barn, och det ville hon. Jag tog fram papper och penna ur min handväska och skrev en liten biljett till den apotekare,

som vi brukade handla av. Det var en mycket god och vänlig arab, som hade övergått till kristendomen och blivit grekiskt ortodox. Jag skrev ungefär så här:

»Snälla mr. Hålaby! Var vänlig och lämna den här beduinkvinnan litet borsyra och förklara för henne, hur hon skall begagna den, så att barnets ögon bli fria från inflammationen».

Och så skrev jag förstås mitt namn inunder, och jag litade blint på att den människovänlige mr. Hålaby skulle ge beduinkvinnan en ordentlig lektion i sjukvård.

Nu förklarade min jungfru för beduinkvinnan, att hon skulle följa gatan, där vi bodde, Nablus Road, till höger ända tills hon kom ned till Damaskusporten. Där fanns ett apotek, och dit skulle hon gå in och lämna papperslappen till innehavaren. Mera behövde hon inte göra. Hon skulle få vidare instruktioner av den herre, som hon träffade därinne, sade vi.

Så gick kvinnan, och jag glömde bort händelsen. Men efter en tid träffade jag apotekaren, mr. Hålaby. Jag frågade honom då, om han hade instruerat beduinkvinnan ordentligt angående borsyran. Han såg ut som ett levande frågetecken. Där hade inte varit någon beduinkvinna. Varken mr. Hålaby eller hans medhjälpare hade sett till henne.

Efter ett par veckor kom hon emellertid åter och bad att få vatten i sin plåtdunk. Denna gång hade hon inte sitt barn med sig, och jag lät min jungfru fråga henne, hur det hade gått med den lilla flickans ögon, och var hon skaffat sig medicinen, eftersom hon inte hade gått till vårt apotek.

»Ack», svarade kvinnan och suckade djupt. »Det där var ingen bra trollformel, som ya sitti gav mig på papperet. Mitt barn är mycket sämre. Jag har ändå lagt papperet i vatten och blött av bokstäverna. Barnet drack vattnet med trollformeln, men hon är ändå sämre. Men allt kommer från Allah och han har inte velat, att hon skulle bli frisk i sina ögon än.

Då gav jag upp att försöka bota beduiner.

Astrid Lind.

Se på barnens glada miner,
när de få

Pilkvists mazariner!

Kalla läskedrycker i värmen,
gott kaffe i kylan, serverar

Nederborgs Kafé

Jugas Bertil Anderssons förkunnelser.

Av velocipie magister G. I. Gustavsson.

Spådomar och förkunnelser har i alla tider intresserat män och kvinnor av båda könen. En av de största siare världen skådat är med största osannolikhet Jugas Bertil Andersson från Nås. Utrymmet medger glädjande nog inte att här närmare ingå på hans personalier varför jag endast nämner att han föddes den 30 februari 1502 och levde sedan i all sin tid till sin död längre fram. På hösten 1532, närmare bestämt i maj månad överlämnade postbärare Kalén till honom ett kort, från Tälje, på vilket det stod:

"Du är kallad att för folket bebåda,
Vilka som skall i socknen råda.
Så skriv Dina infall och låt dem se.
Vad här uti framtida dagar skall ske".

Resultatet blev att Andersson 3 månader tidigare utgav sina profetior i 12 band. Dessa upptar 11076 verser och förutsäger framtiden för praktiskt taget alla nåsbor över hela alfabetet från agronom Andersson till hans hyresgäst Lars Örn. Den ryske forskaren Ivan Waronovitch har gjort gällande att Nostradamus plagierat Andersson och stöder sitt påstående på att Nostradamus föddes 1503, ett år senare än Andersson. Om man emellertid betänker att detta påstående föllades 1805 under tredje koalitionen, då Ryssland och Sverige var förenade mot Frankrike, kanske detta endast var ett led i den tidens nervkrig. Några glimtar ur det enastående verket kanske inte är av intresse.

Vers 972:

"Sedan Lind slutat, och Halvar fjärdsman.
Kommer till Backen, ny man
som allmänt synes beskedlig vara.
Till hjälp han får, man från Säfsen.
De folk tager, som i mörker åker.
Skum vårkväll i krigets tid och nittonhundra".

Härmed åsyftas som synes landsfiskalerna Lind och Rooth samt fjärdingsmännen Andersson och Gustavsson samt förutsäges den stora cykellyktrazzian vid valborgsmässotiden 1942.

Vers 803:

"Efter Nilsson med många barn och maka. Två kommer. Sedan E. Karlsson piller trillar, och också säljer".

Apotekarna Nilsson, Olsson och Strandberg äro här förutsedda. En del forskare gör gällande att med E. Karlsson menas kassör Erik Karlsson och att han alltså borde blivit apotekare men i 1873 års tryckning står A.

Karlsson varför det torde anses fastslaget att det är nuvarande apotekaren Arvid Karlsson som åsyftas.

Vers 611:

"Tre karlar som namnsdag har, 10 augusti.
Skola med andra skoja. Så och med sig själva.
På munnen draga, då folk i flertal.
Den ene också får block leda".

Att den ene är Hanses Lars Jonsson är klart och att den andre är Herr G. L. Larsson torde numera anses klarlagt. Den franske forskaren Jean Barré gör gällande att med den tredje åsyftas Lars Hemming medan tysken Wilhelm Müller påstår att det är Myr Lars Larsson. Att det däremot inte är Herr G. L. Larssons namn G. L. Larsson bevisas därav att han blir omnämnd redan i vers 137 i vilken även en av episoderna under branden i Lindesnäs den 2 mars 1943 förutsäges

Versen lyder:

"Tung man, åker på lätt cykel. På spik hemma,
nyckel har. När röd hane kacklar i gammalt bruk".

Vers 797:

"I gård som större än mindre sådan varder. Bor
vis man. Som mat får dela, när ofred kommer.
Till hjälp får han. Man med lustigt sätt. Så
också kvinna".

Förvaltare Dockberg och bokhållare Nilsson äro därmed förutsagda. De lärde tvista för närvarande om huruvida med "kvinna" åsyftas Fru Sally Olsson i kristidsnämnden eller Fröken Matses Karin Olsson på kristidsnämndens expedition. Slutligen må anföras vers nr 15 i vilken Konsum-Eriksson och hans upp-trädanden på Frälsningsarmén bebådas:

"Norri från kommer, stor man av vid omkräts.
Är Hälsing av börd och Erik namngiven.
Gör affärer med gott huvud. Spex spelar.
På plattform östanom bostad".

Till sist vill övertecknad uppmana bibliotekarierna Oliver Wallin och S. Olov Eriksson att i sina respektive bibliotek anskaffa dessa Anderssons skrifter för allmänt ytterligare studium.

Gynna denna

tidnings annonsörer!

N Å S

genom Optimistens och Pessimistens glasögon.

Min by skall få sin hyllningsdikt
en dag när jorden ångar,
när svalor skära djärvt och kvickt
och sommaren är inne.
Jag ville att en skald en gång
Din hela skönhet fångar
och låter i en sommarsång
Dig få evärdligt minne.

Du ligger tyst bland blåa berg
med röda stugor strödda,
där älven med sin silvertfärg
är bandet, som Dig samlar.
Du vilas saligt nöjd och glad
med fält och boskap gödda.
Din storhet finns på forntids blad,
i framtid ej Du famlar.

Ja, Du är vacker som Du är,
Din ringhet är Din styrka.
Du är för mig oändligt kär
förlutan storhetsdrömmar.
En del blott yttre glans förstår,
de må dess fördel dyrka.
Din egen väg Du stillsamt går,
vad än i tiden strömmar.

BRA.

Min by skall få sin skällningsdikt
en dag, när jag är ilsken,
när jag kan skriva argt och kvickt
med dömsord över alla.
Jag hoppas att en skald en gång,
en riktigt sur och tråkig en,
skall samla i en gräslig sång
sin ettermängda galla.

Du ligger glömd i ödemark
med gråa kåkar strödda,
Din riddarvakt står härligt stark,
Din egen ton är swingen.
Du vilas saligt slö och lat
med Dina är förödda.
Din nutid den är surr och prat,
Din framtid den är ingen.

Men Du är nöjd med livet själv,
fast allt Du tycks mig sakna.
Du breder ut dig kring din älv
med Dina storhetsdrömmar,
Du tänker bygga rådhus snart,
jag tror Du börjar vakna.
Det går väl det med samma fart,
som Dina pulsar strömma.

USCH.

Doctor Postatis.

Vem vaktar?

Vem vaktar din härd
när vinden är hård
och drar som en stormil
kring bygd och gård?
Den kanske skall fatta
i glödande kol
och sprida dem kring,
och på flammande bål
bränna ditt verk.
Tills en svartad grund
vittnar om svek
i en allvarstund.

Vem vaktar din härd?
Vem annars än du?
Och aldrig det krävdes
en vaka som nu.
Du får inte slappna
fast väntar blir lång.
Men minns, den skall komma
tillbaka en gång
tiden som varit
när vindarnas brus
var icke ett hot
men en psalm kring ditt hus.

Jarl.

Nåsgisslan.

Av Malignus.

Mel.: Fritiof Andersson.

Från tusenhövdad skara nu lyfter sig vår sång,
den handlar om vår egen lilla by.
Vi sjunger den i afton och hela natten lång
tills månen över topparna står blänkande och ny.
Men den är ganska elak, en kverulantisk dikt,
ty också denna fyller ju sin plikt.

Vi här en vacker festplats invid vår Dalälvs strand
med gröna träd och buskar här och var.
Och här går dalafolket i par och hand i hand
och slänga, såsom svenskar gör, vad de ej vill ha kvar.
Molin, gå bort till stranden och titta där ett slag.
Om skräphögar det står nog i vår lag.

Vårt dansbaneelände det trillar snart omkul,
att trampa genom golvet är rätt trist.
Och vill du dricka surro, så tag för egen skull
ej allt för mycket kringlor med, ty bänken har sin brist.
Ja, festplatsen är härlig, mot den finns ej kritik,
om bara möblemanget var den lik.

Ett hus skall här nu byggas, ett medborgarehus,
det är vår Nås-bys stolthet och vårt hopp.
Och där skall finnas ailing, affär där man gör "shop",
där man kan få mot tobakskort sitt lystnäte på snus.
Men var blir plats för rådslag för kloke dänemän?
Och har man några pengar till det än?

Vart år far det en skara till Mora kyrkoby
att tävla i vårt stolta Vasalopp.
Det är nog kända pojkar med både fart och gry
men aldrig fick vi se att vår Erik nådde topp.
Men skylt nu ej på honom, han gör så gott han kan.
Vi saknar väl en ledare, en MAN.

Säj, vet ni något bättre än Hjärpholms pensionat?
Det är en enda stor och rar familj.
Där finns ju allas Morfar och Moster och god mat,
och där står än ett smörgåsbord och tårter med vanilj,
Dit kom den magra stockholmskan för att bli grann och fet,
men när hon sen blev vackrare, hon smet.

Ja, mycket mera vore det nog att sjunga om
men attiskt salt är satt på restriktion.
Det finns blott surrogat nu och inget sådant som
kan hjälpa stackars skalderna i dikt och i (god) ton.
Och därför slutar sängen, vi kan ju sjunga mer,
när de som kunna sjunga, har blett fler.

KOMMUNALHUSET I NÅS.

av *Pratquarns Heimer Eliasson.*

Då Nås sockens Kommunhus inom en hart när överskådlig framtid kommer att växa upp ur jorden — det måste kunna växa fort efter den långa groddtid det haft hos fullmäktige och kommitterade — ha vi velat giva denna tidnings läsare en liten orientering i huru denna stolta skapelse kommer att ta sig ut, såväl till sitt yttre som ock, och det framför allt, till sitt inre. Vår medarbetare har därför på ort och ställe inhämtat upplysningar härom, vilka härmed överbringas läsekretsen.

Till sitt yttre kommer Kommunhuset att erbjuda en betagande anblick. Det kommer att ligga lummigt inbäddat av fem nysatta björkar, symboliserande de fem personer, vilka såsom kommitterade för detta bygge för evärdeliga tider skrivit sina namn å Nås sockens hävdablad. Dessutom omgives Huset av i grupper ordnade prydnadsväxter, en sort för varje nytt förslag och beslut, som fattats i ärendet, vilket alltså betyder, att prydnadsväxternas antal bliver legio. Själva byggnaden, av slipad och polerad lissjanistegel, är arkitektoniskt en blandning av funkis- och barockstil, med den senare stilarten dock övervägande, så att hela byggnadskomplexet kommer att få något barockt över sig. Över portalen av snedvridna joniska pelare står denna inskrift i bokstäver av malmstagulid: »Här fattas visa beslut.»

Att ingen möda sparats, när det gällt att få huset modernt och komfortabelt inrett, får man erfara, så snart man kommer innanför dörren. Genom en sinnrik, av T. P. Larsson konstruerad anordning sättes, så snart dörren stängts, en till sin styrka nog avpassad elektrisk fläkt automatiskt igång, så anbragt, att luftströmmen träffar den inträdandes huvudbonad, vilken således utan något besvär för den besökande hamnar på en i vestibulens bortre ända befintlig rad av krokare. Fläkten är så nog avpassad, att en väl iordninglagd bena ej förstöres, då hatten blåser av.

Dörrens stängning kommer emellertid även en annan elektrisk anordning att träda i funktion. Golvet i vestibulen är nämligen konstruerat efter samma principer som en rulltrappa, så att besökaren utan att taga ett steg föres bort till den plats, där han eller hon har att hänga sin rock eller kappa. Genom en fotoelektrisk cell, anbrakt i dörrposten, dirigeras trafiken åt höger eller vänster, beroende på om det är en dam eller herre, som gör entré.

Se vi så på de olika rummen, fångas vår uppmärksamhet givetvis i första hand av den stora samlings-salen med plats för 2175 personer, eller hela den folk-

mängd, som församlingen uppvisade vid senaste års-skiftet. Det, som utom landsfiskal E. Rooths stora väggmålningar, åskådliggörande socknens hela historia från hedenhös och fram till Kommunhusets högtidliga invigning av H. K. H. Prins Carl Johan, fyller en med överväldigande beundran och ogrundad tillfredsställelse, är bänkinredningen. Den utgöres nämligen helt av gungstolar, en åtgärd, i vilken man spårar kommitterades stora, allt omspannande omtanke. »Äntligen en stol, i vilken man kan sitta bekvämt oberoende av föredragens längd!» är man frestad att utropa. Då en så bekväm sittplats emellertid kan tänkas inbjuda till sömn med ty åtföljande snarkning, är i den ena meden inmonterad en ytterst känslig ljuduppfångare, vilken så snart ansatser till en snarkning höres, kommer en elektrisk ström att slutas. Denna giver den insomnade en lätt men ändå tillräckligt stark elektrochock i andra och tredje svanskotan.

Från stora salen kommer man in i det rum, där fullmäktige skola avhålla sina sammanträden. Bänkinredningen är även här förstklassig, ehuru man av fruktan för att politisk och annan jämvikt kunde äventyras, icke, såsom kyrkoherden velat ha det, givit bänkarna gungstolens form. En säkerligen för lugnet och sammanhållningen inom de olika kårerna och styrelserna god anordning är det system, som så att säga dirigerar varje talare. När någon ledamot reser sig från sin plats för att tala, träder ett invecklat mekanoelektriskt maskineri i verksamhet. Detta verkar så, att när talaren yttrat 250 ord, faller sittbrädan ned och giver talaren ett nog så kännbart slag i knäveckan, påminnande henne eller honom om att anförandet nu är tillräckligt långt. Skulle talaren detta oaktat envisas med att fortsätta, överstrålas hans eller hennes plats av ultraärg-gröna strålar, vilka visat sig äga den inverkan på talorganet, att rösten, huru talaren än anstränger sig, förnimmes endast som en ytterst svag viskning, omöjlig för även den närmaste omgivningen att uppfatta. Genom en s. k. temperamentometer utlösas samma strålar men med något starkare effekt, för den händelse någon talare skulle under sitt anförande arbeta upp sig till icke önskvärd häftighet och uttrycksfullhet.

Det vore givetvis mycket annat att peka på i detta magnifika Hus. Men då vi nu härövan beskrivit de största sevärdheterna och då vi i ett kommande nummer ha för avsikt att lämna ytterligare redogörelse för Byggnaden, får det sagda vara nog. Totalomdömet om detta Hus måste emellertid bliva: Denna byggnad söker sin like och finner den aldrig.

NÅSPLOCK.

Samlat av S. K. R.

En skinnhandlare skulle en gång köpa ett kalvskinn av O. E. För att i någon mån försöka nedbringa priset sade handlaren: »Hä va ett litä skinn». »E ä hä»

svarade O. E. förvånad — »je hörd dä ällri kälven klag sä för hä nå int, mä hän addä.»

* * *

»Var e väjen tä Nås» sade B. A. då han stod på Gustaf-Adolfs torg i Stockholm.

* * *

F. d. indelte soldaten K. åsåg en gång Dalregementets skjutövningar. En kapten gick då fram till K. och demonstrerade de nya gevären. Kaptenen: »De här gevären är mycket bättre än dem ni hade på er tid. De går mycket längre.» Den gamle krigaren kunde emellertid inte utan vidare gå med på ett sådant påstående utan invände: »Ja men vi sköt fur mä döm ända tä kvällar vi ä.»

* * *

S. P. besökte en gång den barske doktor E. i F. Doktern tyckte emellertid att S. P. inte hade något vidare att klaga över varför han gav honom en bastant utskällning. S. P. hörde snällt på och när doktern slutligen tog igen sig sade S. P. lungt: »Om dä ä så att de där ä bra för min sjukdom så skå jag be doktern att fortsätta för jag är någe tä sjuk.»

* * *

»Hur e ä» — sade J. Per till S. Olov — »ent ä du Olov som e rädd för tågä.» »Ja du Per» — svara Olov — »je vet int hur je ska svardä. Int tro je då je vill stå ti väjen för ä int.»

* * *

»Skaffa dej en lykta på cykeln Per så dä slipper bli nå bråk» sade polisen till N. Per. »Je a fur int tänkt tä bråka nå» svara Per.

* * *

Gamle soldat S. tittade intresserat på montörernas arbete med att inmontera elektriskt ljus. Han funderade över de tekniska detaljerna men då han inte kunde lösa dessa problem frågade han montörerna: »Skå ölja kām ätt träar dä?»

* * *

»Varför har ni inte lyktan tänd» sade stadspolisen till N. som kom åkande med släckt cykellykta. »Ho lyser int nå» svara N. »Dä ska ni gå av och gå då» sade polisen. »Ho lyser int nå då håll» svara N. och åkte vidare.

KRÖNIKAN

AV NIKLAS.

Eftersom det är första gången vi frivilligt framtråda i denna form inför en kritisk och illvillig publik torde det vara på sin plats att något övertänka våra rättig-, respektive skyldigheter såsom kåsör.

En kåsör bör ju först och främst vara rolig. Att vara rolig är här i Nås enligt gammalt språkbruk det samma som att vara lugn. Lugna är vi dock just nu inför det första försöket ingalunda, varför herrskapet icke kan påräkna någon rolighet.

Vidare böra vi från början förse oss med en s. k. kverulansköpphäst. Berco i Aftonbladet hade sitt regnskydd på Norrmalmstorg, Kar de Mumma i Sv. D. tjarar alltid om enkelriktandet av Kocksgränd. Så varde nu vår vädjan till myndigheterna: Skaffa några soffor efter stigen söder ut från transformatorn i Aspshagen! Idén till denna samhällsförbättring hava vi fått från en arg insändare, signerad B-e O-n, som påtalar den uppenbara brist på soffor i våra parkanläggningar, som, om utrymmet det tillåte skulle föranleda en skarp artikel i dagens nummer.

Ett fyrtal parksoffor-gröna m/ä skulle vara tillräckligt att avhjälpa nu rådande britsbrist. (Vits!)

En olägenhet skulle givetvis följa av soffornas placering på västra sidan av gångstigen, nämligen den, att de unga naturdyrkare, som om kvällarna ämnade njuta av den trolska stämningen och de vackra skuggorna därute, och till dessa naturdyrkare måste räknas Hr Insändaren, när kvällarna äro som vackrast d. v. s. när månen lyser, dess sken kommer från höger eller rent av bakifrån, beroende på vid hur pass framskridet stadium man sitter där att njuta.

Denna olägenhet hjälptes lätt om man, för en ringa kostnad inköpte en st. kulört lykta, vilka finnas förvillande lika månar att användas vid kräftsvisor o. dyl. Denna lykta kunde placeras i någon av björkarna kring doktorsbostaden. Genom denna lika enkla som simpla anordning kunde man helt göra sig oberoende av månen, som ju icke alltid finns där, när man skulle önska ha honom.

Förmodligen gripes den äldre generationen i Nås vid denna utläggning av den misstanken, att ungdomen efter planens realiserande skulle komma att bli så att säga fullständigt försoffad, ty vad ungdomen vill ha bör den skaffa sig själv utan mellankomst av Kommunalnämnden. Vi för vår del äro dock böjda att tro, att resultatet skulle bli en allmän uppryckning bland ungdomen i Nås. Ty var skall nu i vår sofflösa by den blyge ynglingen framsäga sitt hjärtas bön? Ingenstädes finnes den rätta inramningen till en dylik,

viktig förrättning. Vare detta Eder en allvarlig påminnelse, herrar makthavande i Nås! Nu är ungkarlen i Nås hänvisad att framföra sitt frieri på älvbron eller slående vid vägvisaren. Skillnaden i fråga om stämning och miljö är lika tydlig som skillnaden mellan den rutschiga hambon: Å jänta å ja å jänta å ja å allt uppå landavägen å ja, och den ljuva och stillsamma folkvisan med sin lockande, stämningsfulla ton: Ut i vår hage där växa blå bär, kom hjärtans fröjd!

Många andra förbättringar behövas, dock äro de nu påtalade de mest skriande. Vill vi således hänskjuta ärendet till fullmäktiges oväldiga prövning, dock att sammanträdet så påskyndar den legala gången, att saken hinner bli föremål för beslut före augusti månads ingång, med dess härliga kvällar och rika tillfällen att på detta lika enkla som genialiska vis måhända fördubbla vår för tillfället nog så skrala äkten-skapsfrekvens.

Sömmôr.

Ett diktörsök på gammalt nåsmål.

*Nu e ä mässmôr ö ståt. Hä växü, sö ä ta kutär.
Hä gränskä på hölja löf, ö krittura döw a slöpp lösä.
Jimmen ä skällor sjung, söm en sömmôrpsälm ginnu-skojäm.
Fastliller tükän öpp söm kullar öm söndäsmörnar.
Sola ho glä ö skän, ö mygdomen tükös tä värmän,
tükös ö spring stu gö ti. Ö sola tin öpp döw gamlä.
Je sag e käring i dag, söm stog däre äten ö lög sä.
Ja, nu e mässmôr ö ståt! Si, brugränn e hölja tuffa.
Hä stä en keunst på hölt bol, ö fastukeristar e lövä.
Ent ä söm öm ä vür ett gässhö hört än vä kostä
— hör fuglar ö mjönlar, hör, hörä spelmännär ent ä tä spälöl
Ö dä ä dällär en ton frä klämtünja över sockna,
dä väv ä sö häldagslugnt, söm vor helä sockna e tjörtjä.
Andaktn stig frä öllt, öllt sjung, söm ä sjung ti drönmän.*

A. O.

TELEGRAM.

I pressläggningsögonblicket ingår meddelande om att kommittén för främjandet av det obetydliga samarbetet mellan de olika föreningarna i Nås haft sammanträde och därvid enhälligt beslutat att eventuellt sammankalla till ett nytt sammanträde för att vidtaga åtgärder för åtgärders vidtagande.

**Sanitära installationer
i Edert nybyggda hus
gör dessa kompanjoner:**

PERSSON och BRUS

**Ila hem att något snyggt påta' Er
och gå att låta**

BRÖDERNA TYSKS FOTO plåta E'r

Men låt SIGNE LARSSON

frisera E'r först,

Ni ser ju för ruggig ut.

Gå ej till Svarta Börsen.

Köp hos Nils Halfvarson

Löngods emottages.

Firma Gottfrid Andersson

Allt för gentlemannen.

Även damstrumpor.

KONSUM - NÅS

Säljer allt vad Ni behöver.

Ändå blir det klöver över.

Smått och gott åt Edra barn,

stort och starkt åt karln,

tre procents återbäring

åt Er käring.

TYSK ERIK ERIKSSON

KÖTT och FLÄSK.

Obs! Egen rådjursfarm å Hagstrita!

Köp Solstickan och Du hjälper

behövande barn och gamla.

Program

vid

Röda-korsfesten i Nås

den 3-4 juli 1934.

Lördagen den 3 juli:

Kl. 9 e. m. Festen öppnas. Hälsningsanförande av Röda-korskretsens ordförande Dr. B. Silfwersvärd.

Till kl. 1. Modern dans till musik av Swingy.

Söndagen den 4 juli:

Kl. 2 em. Festtåget utgår från Folkskolan. Rösta på den vagn du tycker är bäst.

Kl. 4 em. Föredrag av författaren *Per Westerlund*. Ämne: I Röda Korsets tecken. Efter föredraget till kl. 6 em. Folklekar.

Kl. 6 em. Folkdanser av Logen Brödralags folkdanslag. Därefter till kl. 8 em. fri gammal dans till musik av Nås-spelmän.

Kl. 8 em. »Lilla daldansen». Revolutionsskådespel i 1 akt av Pratquarns Heimer Eliasson.

Kl. 9-12. Modern dans.

LOTTERI, där en lekstuga utlottas.

TOMBOLA med många värdefulla vinster.

PEKA RÄTT. FISKDAMM. FESTPOST.

SKJUTBANA.

SEDVANLIG SERVERING.

OBS! Restaurangkort och socker medtages.

Svenska Nationalföreningen mot tuberkulos
permanenta brevmärke säljes på poststationen i Nås.

Öfver Edra gamla skor ej gå och svärj.
Allt blifver nytt med Bosco Läderfärg.

Påstår **C. A. FORSBERG**

Tidningar från Stockholmstryckerier,
tobak, läskedrycker, kaffe m. m.

WIRAN säljer.

Lämnar även ut buteljer.

Rid i Natt . . .

på en ny cykel från

T. P. Larsson & Co

Grepar att sprätta med,
grejor att tvätta med,
peppar och salt,
allt

finnes hos **E. W. MATSSON**

MOTTO: Se kunderna strömma in i Matssons minutaffär.

Snitsig dräkt,

kostym perfekt

från

K. A. Lindgren, Herr- & Damskrädderi

Är Ni rädd att få korgen för Ni har
så stora blan?

Försök med blommor från

Linnéas Blomsterhandel

Mer-

KULLOR FALLA LÄTT

för jaktammunition från

T. Ernst Olsson, Sveden

Prima **TEGEL**

hos **LISSJANIS NILS OLSSON**

Säljer även s. k. TIGEL.